

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113233130
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3113233130.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. O. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa matky: X. P., trvale bytom B. F. XXX, a otca: U. O., trvale bytom B. F., F. XXX/XX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Piaristická 6667, o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca a matky mal. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29. marca 2019, č.k. 5P/11/2014-765, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III., IV., VIII., X. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. maloletú O. O. O. zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia. Výrokom II. otcovi maloletej uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej O. O. O., sumou vo výške 150,- Eur mesačne za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019 a sumou vo výške 200,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2019, ktorá je splatná vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, k rukám matky. Výrokom III. dlh na zročnom výživnom na maloletú O. O. O. za obdobie od 01.11.2013 do 31.03.2019 vo výške 4.650,- Eur, uložil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- Eur, zročných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, a to pod stratou výhody splátok. Výrokom IV. upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou O. O. každú párnú sobotu v roku v čase od 09.00 hodiny do 12.00 hodiny, s tým, že si maloletú v stanovenom čase od matky prevezme v Centre pre deti a rodiny, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Klčové 8 a na rovnakom mieste maloletú v stanovenom čase matke vráti. Výrokom V. uložil rodičom maloletej výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu ambulantnou formou v Centre pre deti a rodiny, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Klčové 8, v programe so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov, ktoré ohrozujú psychický vývin, fyzický vývin a sociálny vývin dieťaťa, a to každú párnú sobotu v roku v čase od 08.30 hodiny do 09.00 hodiny po dobu 6-tich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom VI. uložil Centrumu pre deti a rodiny povinnosť raz za 3 mesiace podať súdu písomnú správu o priebehu uloženého výchovného opatrenia. Výrokom VII. určil, že právoplatnosťou tohto rozsudku sa zrušujú neodkladné opatrenia nariadené: uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/11/2014-53 zo dňa 29.07.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/73/2014-64 zo dňa 12.09.2014; uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/11/2014-105 zo dňa 16.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu

v Trenčíne č.k. 17CoP/114/2015-118 zo dňa 22.12.2015; uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/11/2014-143 zo dňa 01.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/40/2016-232 zo dňa 14.06.2016. Výrokom VIII. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Výrokom IX. otcovi uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 202,40 Eur na účet Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom X. matke uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania vo výške 402,39 Eur na účet Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka maloletej sa návrhom zo dňa 29.11.2013 domáhala zverenia maloletej O. O. O., do jej osobnej starostlivosti, určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletej vo výške 500 Eur mesačne a zároveň aj povinnosti otca prispievať maloletej na tvorbu úspor sumou 250 Eur mesačne. Stretávanie otca s maloletou žiadala upraviť každú párnú sobotu v mesiaci od 10.00 hodiny do 12.00 hodiny. Otec maloletej v písomnom vyjadrení uviedol, že po odchode matky s maloletou zo spoločnej domácnosti zasielal maloletej výživné 80 Eur mesačne a financoval nákupy potrebných vecí podľa požiadaviek matky. Okrem toho matke pomáhal s údržbou a opravami v jej domácnosti. Poprel, že by sa o maloletú O. nezaujímal, avšak matka mu styk s maloletou neumožňovala /napr. nemohol maloletú kočíkovať, ukázať ju svojej matke a pod./ Stretnutia rodičov maloletej opakovane skončili konfliktom. Otec maloletej je vdovec, pričom sa stará o staršiu dcéru O. O., nar. XX.XX.XXXX, pochádzajúcu z manželstva. Uznesením súdu č.k. 5P/11/2014-53 zo dňa 29.07.2014 v spojení s uznesením 19CoP/73/2014-64 zo dňa 12.09.2014, bola maloletá O. O. predbežným opatrením dočasne zverená do osobnej starostlivosti matky. Uznesením súdu č.k. 5P/11/2014-105 zo dňa 16.09.2015 v spojení s uznesením 17CoP/114/2015-118 zo dňa 22.12.2015, bol otec maloletej predbežným opatrením zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 80 Eur mesačne. Uznesením súdu č.k. 5P/11/2014-143 zo dňa 01.03.2016 v spojení s uznesením 19CoP/40/2016-232 zo dňa 14.06.2016, bol predbežným opatrením upravený styk otca s maloletou O. na každú párnú sobotu od 15.00 hodiny do 17.00 hodiny a každú nepárnú nedeľu od 15.00 hodiny do 17.00 hodiny, vždy za prítomnosti matky.

3. Súd vykonal dokazovanie a zistil nasledovný stav veci. Maloletá O. O. O. pochádza z partnerského vzťahu X. P. a U. O.. Rodičia maloletej sa rozišli v septembri 2013, kedy sa matka spolu s maloletou O. O. od otca odsťahovala. Matka maloletej žije spolu s maloletou O. O. v B. F., v rodinnom dome súp. č. XXX, patriacom rodičom matky, kde hradí len náklady na kúrenie a elektrickú energiu cca vo výške 100 Eur mesačne. Maloletá má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky. Matka má z predošlého vzťahu dospelú dcéru X. P., ktorá už je t.č. samostatná. Matka bola od apríla 2013 do marca 2017 poberateľkou rodičovského príspevku, ktorý bol v roku 2013 vo výške 199,60 Eur a od januára 2014 až do roku 2017 vo výške 203,20 Eur. K tomu matka poberala ešte na maloletú O. O. prídavok na dieťa vo výške cca 23 Eur. Vychádzajúc z údajov Sociálnej poisťovne, matka maloletej bola od 01.07.2016 do 31.07.2016 zamestnaná u L. R. na dohodu o pracovnej činnosti s dosiahnutým hrubým príjmom 94 Eur. Od 19.11.2016 do 15.01.2017 bola zamestnaná na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa Ing. W. P. - R., kde dosiahla hrubý príjem v novembri 2016 vo výške 157,50 Eur, v decembri 2016 vo výške 354 Eur a v januári 2017 vo výške 66 Eur. Od 04.05.2017 do 31.12.2017 bola na dohodu o vykonaní práce zamestnaná v spoločnosti Q-ZET s.r.o., kde dosiahla hrubý príjem v mesiacoch máj až november 2017 vo výške 100 Eur mesačne a v decembri 2017 vo výške 239,02 Eur. Matka uviedla, že v súčasnej dobe je ešte na tzv. neplatennej rodičovskej dovolenke (ako osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov veku), avšak chodí vypomáhať do bližšie neupresnenej domácnosti, čím si mesačne privyrobí asi 550 až 600 Eur. Otec maloletej je vdovec, pričom žije spolu so svojou ďalšou maloletou dcérou O. O., v obci B. F., v rodinnom dome, ktorý je v spoluvlastníctve otca a maloletej dcéry O.. Náklady na prevádzku domácnosti sú vo výške cca 170 Eur. Otcovi poskytol na prestavbu uvedeného domu bezúročnú pôžičku na 30 rokov vo výške 90.000 USD jeho brat, z ktorej bolo k 01.01.2019 splatených 21.000 USD. Otec je poberateľom vdovského dôchodku, ktorý je aktuálne vo výške 300,10 Eur (v roku 2018 bol 292,40 Eur) a maloletá O. je poberateľkou sirotského dôchodku v aktuálnej výške 180 Eur. Maloletá O. navštevuje základnú školu v Dubnici nad Váhom, pričom otec s ňou má iba bežné výdavky adekvátne jej veku. Čo sa týka zárobkových možností otca, od 01.07.2012 do 31.01.2019 bol zamestnaný v spoločnosti BRUECKNER SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom v Topolčanoch s priemerným čistým mesačným príjmom: za rok 2013 vo výške cca 1.717 Eur, za rok 2014 vo výške cca 1.471 Eur, za rok 2015 vo výške cca 1.317 Eur, za rok 2016 vo výške cca 1.234 Eur, za rok 2017 vo výške cca 1.413 Eur a za rok 2018 vo výške cca 970 Eur. V roku 2018 mal však otec (podľa predložených výplatných pásov) platených nemocenským poistením 24 kalendárnych dní v mesiaci marec, 16 kalendárnych dní v mesiaci apríl, 25 kalendárnych dní v mesiaci

máj, 30 kalendárnych dní v mesiaci jún a 31 kalendárnych dní v mesiaci júl. Sociálnou poisťovňou bolo otcovi v roku 2018 priznané nemocenské vo výške 32,98196 Eur/deň. Titulom nemocenského teda otcovi muselo byť vyplatené za mesiac 03/2018 cca 792 Eur, za mesiac 04/2018 cca 528 Eur, za mesiac 05/2018 cca 825 Eur, za mesiac 06/2018 cca 989 Eur (viď čl. 512) a za mesiac 07/2018 cca 1.022 Eur. Priemerný čistý mesačný príjem otca v roku 2018 tak včítane nemocenského dosiahol sumu 1.317 Eur (11.646 Eur mzda + 4.156 Eur nemocenské = 15.802 Eur : 12 mesiacov = 1.317 Eur). Za mesiac január 2019 otec podľa údajov Sociálnej poisťovne dosiahol vymeriavací základ /hrubá mzda/ vo výške 2.067,70 Eur. Otec do zamestnania v Topoľčanoch dochádzal z Horného Srnia, čo je tam a späť cca 130 km. Z tohto dôvodu mal podstatne zvýšené výdavky spojené s prevádzkou motorového vozidla, potrebného na dochádzku do práce. Tieto zahŕňali splátky úveru na motorové vozidlo, servisné náklady, diaľničnú známku, poistenie, pohonné hmoty atď. Otec tvrdil, /avšak len čiastočne preukázal/ mesačné prevádzkové náklady automobilu za rok 2013 vo výške cca 518 Eur (207 Eur palivo, 89 Eur servisné náklady, 195 Eur splátka úveru, 26 Eur poistenie a iné); za rok 2014 vo výške cca 603 Eur (298 Eur palivo, 89 Eur servisné náklady, 195 Eur splátka úveru, 26 Eur poistenie a iné); za rok 2015 vo výške cca 580 Eur (269 Eur palivo, 89 Eur servisné náklady, 195 Eur splátka úveru, 26 Eur poistenie a iné); za rok 2016 vo výške cca 725 Eur (253 Eur palivo, 21 Eur servisné náklady, 391 Eur splátka úveru, 60 Eur poistenie a iné); za rok 2017 vo výške cca 726 Eur (275 Eur palivo, 0 Eur servisné náklady, 391 Eur splátka úveru, 60 Eur poistenie a iné). Hoci otec pri výsluchu na pojednávaní konanom dňa 20.02.2019 súdu tvrdil, že stále pracuje v spoločnosti Brueckner v Topoľčanoch, kam denne dochádza 130 km, súd lustráciou v Sociálnej poisťovni zo dňa 27.03.2019 zistil, že otec súd úmyselne zavádzal. Od 01.02.2019 bol zamestnaný v spoločnosti Nissens Slovakia, s.r.o., so sídlom v Čachticiach (vzdialených necelých 40 km od bydliska otca), pričom u tohto zamestnávateľa za mesiac február 2019 dosiahol vymeriavací základ /hrubú mzdu/ vo výške 3.415,20 Eur, čo je výrazne viac, než dosahoval u predošlého zamestnávateľa. Súd po tomto zistení otca vyzval, aby na pojednávaní nariadenom na 29.03.2019 predložil súdu pracovnú zmluvu so spoločnosťou Nissens Slovakia, s.r.o., vr. výplatnej pásky za mesiac február 2019. Otec predložil pracovnú zmluvu (výplatnú pásku nie) uzatvorenú dňa 07.12.2018 s dohodnutým termínom nástupu do práce dňa 01.02.2019 a mesačnou mzdou 3.330 Eur a zároveň aj listinu o skončení tohto pracovného pomeru otca v tejto spoločnosti v skúšobnej dobe podľa § 72 ZP, datovanú dňom 27.03.2019 (pozn.: zhodujúcim sa s dňom výzvy súdu na predloženie predmetnej pracovnej zmluvy). Otec súdu tvrdil, že k skončeniu pracovného pomeru došlo zo strany zamestnávateľa z dôvodu, že vzhľadom na svoj zdravotný stav prácu nezládala. Otec sa podľa svojho udania mienil v najbližší pondelok (01.04.2019) zaregistrovať na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, zároveň sa čo najrýchlejšie zotaviť po zdravotnej stránke a čo najskôr si nájsť nové zamestnanie. Uviedol, že určite bude spĺňať podmienky pre priznanie podpory v nezamestnanosti. U. O. O. bude mať čoskoro 6 rokov, pričom navštevuje predškolský ročník materskej školy v B. F.. V škôlke matka uhrádza iba príspevok na hygienické a iné potreby detí (10 Eur) a príspevok ZRPŠ 40 Eur. Matka má s maloletou zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom maloletej a jej stravovaním. Maloletá O. O. od útleho detstva trpí atopickou dermatitídou vyžadujúcou pravidelné ošetrovanie pokožky špeciálnou dermokozmetikou predávanou v lekárňach (Bioderma, Excipial), polyvalentnou potravinovou alergiou (kravské mlieko, vajcia, pšeničná múka), histamínovou intoleranciou a celiakiou s malabsorbciou. Z tohto dôvodu má maloletá početné diétne obmedzenia, vyžadujúce si špeciálnu stravu. Maloletá totiž nemôže konzumovať viacero druhov bežných potravín (napr. výrobky obsahujúce lepok, škrob, mlieko, strukoviny, kyslú kapustu, zemiaky, sladkosti, viaceré druhy ovocia a zeleniny...). Z uvedeného dôvodu matka maloletej pripravuje jedlá z mandľovej, ryžovej, pohánkovej múky, ryže, chudého mäsa (morčacieho, zajačieho, hovädzieho, obmedzene aj kuracieho). Maloletá potrebuje konzumovať dostatok drobného ovocia (malín, černíc, čučoriedok), medu atď. Zároveň maloletá musí užívať lieky a doplnky stravy na kompenzáciu deficitov spôsobených jej ochoreniami, s čím má matka tiež spojené náklady. Vo vzťahu k námietkam otca, že na bezlepkové a iné špeciálne potraviny prispieva zdravotná poisťovňa (ktorá navyše časť doplatkov svojim klientom dodatočne prepláca) matka uviedla, že zdravotnou poisťovňou hradené potraviny maloletej z viacerých dôvodov nevyhovujú, pričom v minulosti sa vyskytli aj prípady ich nevyhovujúcej kvality, čo spôsobilo zdravotné problémy. Maloletej O. O. bol s účinnosťou od 01.12.2018 priznaný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie vo výške 18,56 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu (205,07 Eur), t.j. 38,06 Eur mesačne. Otec maloletej po dobu celého konania prispieval maloletej O. O. výživným vo výške 80 Eur v súlade s nariadeným predbežným opatrením. Čo sa týka vzájomného vzťahu rodičov, súd nepostrehol žiadnu pozitívnu zmenu oproti času vypracovania znaleckého posudku č. 89/2016 znalcom PhDr. Andrejom Benkovičom zo dňa 19.06.2017. Vtedajšie závery znalca celkom zjavne priliehajú aj na aktuálnu situáciu rodičov. Znalec v záveroch znaleckého posudku konštatoval, že matka maloletej sa cíti ukrivdená zo vzťahu s otcom maloletej, má

pocit, že otec maloletej, ako aj jeho rodina, jej neprávom ublížili. Nedokáže otcovi maloletej odpustiť mnohé veci, chce si ho podriaďiť, chce aby ju žiadal o odpustenie. Je výrazne situačne iritabilná a nie je možné vylúčiť, že v otázke styku otca s maloletou prevažuje zo strany matky maloletej trestanie otca za to, že nekonal a nekoná podľa jej predstáv, čo mu dáva pocítiť cez maloletú, resp. cez jeho styk s maloletou. Na strane druhej, otec maloletej sa nechá strhnúť správaním matky voči jeho osobe a prehliada samotnú podstatu jeho vzťahu s maloletou, resp. sa táto oblasť dostáva na perifériu. Otec verbalizuje záujem budovať si vzťah s dcérou, ale napriek tomu sa venoval a venuje pridruženým témam, ktorých výsledkom je nedostatočne vybudovaný vzťah s maloletou (otec riešil, či je vôbec biologickým otcom maloletej; nerealizuje sám styk s maloletou, pretože má obavu, že matka maloletej ho chce viktimizovať, resp. si na tento styk vodil aktuálnu priateľku, čo samotnú, už aj tak vypätú situáciu, graduje). Rodičia maloletej navzájom opakovane spochybňujú výchovné kompetencie toho druhého, nerešpektujú výchovnú rolu a dôležitosť matky, resp. otca v živote maloletej a jeden druhého nepovažujú za dobrého človeka. Pokiaľ znalec v roku 2017 konštatoval, že vzájomné vzťahy rodičov sú v katastrofálnom rozvrate, absolútne nie sú schopní byť konštruktívni v záujme maloletej a motivuje ich vzájomný resentment, súd v tomto ohľade nepostrehol na strane rodičov výraznejší posun k lepšiemu. Spôsob správania rodičov voči sebe je naďalej plný zlosti a sú veľmi zlým príkladom pre maloletú. Pokiaľ ide o spôsobilosť vychovávať maloletú, znalec oboch rodičov po osobnostnej stránke vyhodnotil ako rovnocenných, pričom vzťah otca a maloletej označil za platonický. Nemajú navzájom vytvorenú citovú vzťahovú väzbu na takej úrovni, ako by sa očakávala medzi otcom a dieťaťom, pričom dôvody znalec videl v tom, že matka od otca odišla v takom veku dieťaťa, že si nemali možnosť vybudovať bližší vzťah. Následné realizovania styku otca a maloletej boli sabotované, a to najmä zo strany matky, ktorá to neumožňovala, resp. kládla rôzne podmienky a výhrady, jednou z nich bolo však aj vodenie priateľky otca maloletej na styk, čo pri vzájomnej úrovni a kvalite vzťahu rodičov maloletej, ako aj na základe ich osobnostných predispozícií nebolo vhodné riešenie, ktoré okrem mnohých ďalších konfliktogénnych oblastí ich vzťahu, viedlo k tomu, že realizovanie styku bolo v podstate realizovaním ich nedoriešených konfliktov a resentimentov. K matke má maloletá vybudovanú adekvátnu citovú väzbu a má u matky vytvorené dostatočne podnetné prostredie pre svoj vývoj. Napriek nariadenému predbežnému opatreniu uznesením č.k. 5P/11/2014-143 zo dňa 01.03.2016 v spojení s uznesením 19CoP/40/2016-232 zo dňa 14.06.2016, sa styk otca s maloletou O. v každú párnú sobotu od 15.00 hodiny do 17.00 hodiny a každú nepárnu nedeľu od 15.00 hodiny do 17.00 hodiny za prítomnosti matky vôbec nerealizuje. Dôvody sú však nielen na strane matky, ale aj na strane otca, ktorý na stretávanie s maloletou rezignoval, nakoľko sa po určitých skúsenostiach obáva, že matka na neho zaútočí, resp. mu privodí trestné stíhanie. Pokiaľ ide o povinnosti uložené rodičom uznesením súdu č.k. 5P/11/2014-376 zo dňa 02.10.2017, zúčastniť sa psychologicko - poradenských konzultácií za účelom vypestovania schopnosti realizácie styku otca s maloletou prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, tieto neboli primárne zo strany matky splnené a uvedené opatrenie sa tak minulo účinkom.

4. Na základe uvedených skutočností, súd rozhodol o zverení maloletej O. O. O. do osobnej starostlivosti matky, s tým že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia. Vo vzťahu k otázke zverenia, iné riešenie ani neprichádzalo do úvahy, nakoľko maloletá nemá k otcovi prakticky vytvorenú žiadnu citovú väzbu a de facto ho vôbec nepozná. Čo sa týka vyživovacej povinnosti otca za obdobie od podania návrhu v novembri 2013 doposiaľ, súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej Niny sumou vo výške 150,- Eur mesačne za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019 a sumou vo výške 200,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2019. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019, súd vychádzal z preukázaných priemerných čistých mesačných príjmov otca v spoločnosti Brueckner Slovakia, s.r.o., Topoľčany za rok 2013 vo výške cca 1.717 Eur, za rok 2014 vo výške cca 1.471 Eur, za rok 2015 vo výške cca 1.317 Eur, za rok 2016 vo výške cca 1.234 Eur, za rok 2017 vo výške cca 1.413 Eur a za rok 2018 vo výške cca 1.317 Eur (vr. nemocenských dávok). Pri zohľadnení skutočnosti, že otec mal s dochádzkou do Topoľčian z obce Horné Srnie, objektívne spojené zvýšené výdavky na prevádzku motorového vozidla vo výške cca 500 Eur neskôr až 700 Eur mesačne (pohonné hmoty, splátky úveru, poistenie, diaľničné poplatky, údržba vozidla...), otcovi z dosiahnutej mzdy zostávala priemerne suma od cca 800 Eur do 1.140 Eur. Z tejto sumy otec jednoznačne musel byť schopný hrať maloletej Nine O. výživné vo výške 150 Eur mesačne, ktoré podľa názoru súdu postačuje na pokrytie odôvodnených potrieb maloletej s prihliadnutím na jej vek, vrátane zvýšených výdavkov spojených so zdravotným stavom maloletej (nákup dermokozmetiky, špeciálnych potravín a liekov). Od 01.02.2019 do 07.03.2019 otec pracoval v spoločnosti Nissens Slovakia, s.r.o., so sídlom v Čachticiach, kde mal dohodnutú mesačnú mzdu vo výške 3.300 Eur. Podľa zistenia súdu za mesiac február 2019 dosiahol otec hrubý príjem vo výške 3.415,20 Eur (u

predchádzajúceho zamestnávateľa dosahoval hrubý príjem cca 2.000 Eur), pričom otec súdu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali predpoklad, že obdobný príjem u otca možno očakávať aj za obdobie od 01.03.2019 do 27.03.2019, kedy došlo k ukončeniu pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Keďže skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe (§ 72 zákonníka práce) je možné z akéhokoľvek dôvodu, alebo bez uvedenia dôvodu, súd nepovažoval za účelné vykonávať dokazovanie ohľadne skúmania dôvodov tohto skončenia, nakoľko by to viedlo len k predĺženiu konania. Otec bol dlhodobo a úspešne zamestnaný a pokiaľ si nenájde v krátkom čase nové zamestnanie, vznikne mu nárok na podporu v nezamestnanosti, čím bude mať zabezpečený adekvátny príjem minimálne na najbližších 6 mesiacov podpornej doby. Zmenou zamestnania u otca zároveň muselo dôjsť k podstatnému zníženiu jeho nákladov na dochádzku do zamestnania, keďže do nového zamestnania v Čachticiach dochádzal o 50 km denne menej než predtým do Topoľčian, čo je za mesiac o 1.000 km menej. Tým sa rovnako vytvoril finančný priestor pre výživné maloletej O. O.. Na základe uvedených zistení, súd dospel k záveru, že počnúc 01.02.2019 je plne v možnostiach a schopnostiach otca prispievať maloletej O. O. výživným vo výške 200 Eur mesačne. Uvedená suma podľa názoru súdu vystačí na pokrytie odôvodnených potrieb maloletej s prihliadnutím na jej zvýšené výdavky na diétne stravovanie a otcovi zostane dostatočný finančný priestor na úhradu vlastných záväzkov, vr. vyživovacej povinnosti k dcére O.. Hoci otec bol po celé obdobie poberateľom postupne valorizovaného vdoveckého dôchodku vo výške cca 260 Eur až 300 Eur mesačne, tento príjem podľa názoru súdu nemožno, primárne určiť a použiť na úhradu vyživovacej povinnosti otca k maloletej O. O. pochádzajúcej z iného vzťahu. Vdovecký dôchodok je dávka plynúca zo sociálneho poistenia hradeného zosnulou manželkou otca maloletej, preto by mala slúžiť najmä na kompenzáciu straty živiteľa vo vzťahu k členom rodiny zosnulej, t.j. pozostalého manžela a maloletej dcéry O.. Súd vdovecký dôchodok preto nezapočítaval do príjmu otca použiteľného na úhradu vyživovacej povinnosti k maloletej O. O., nakoľko na tento účel momentálne plne postačuje dosahovaný príjem otca zo zamestnania. Nemožno však vylúčiť, že v prípade výpadku zárobku na strane otca maloletej, môže byť vdovecký dôchodok zohľadnený pri prípadnom rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca aj vo vzťahu k maloletej O. O.. Čo sa týka údajov o výške aktuálneho príjmu matky maloletej, súd sa uspokojil s tvrdením matky, že si výpomocou v inej domácnosti privyrobití sumu 550 až 600 Eur mesačne. Keďže vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je rozhodujúcim kritériom "najlepší záujem dieťaťa", je potrebné sa v ekonomických otázkach zásadne vyhnúť kriminalizácii rodiča maloletého dieťaťa, poťažmo ak sa o dieťa osobne stará. S prihliadnutím na výsledky dokazovania, nemal súd vážnejší dôvod pochybovať o pravdivosti tvrdenia matky, pričom matkou uvedený údaj o príjme bol vyhodnotený v podstate v prospech otca. Pokiaľ by totiž matka uvedený príjem súdu neuviedla, súd by mal veľmi obmedzené možnosti preukázať opak a otec by musel niesť ťarchu vyživovacej povinnosti k maloletej O. O. vo väčšom rozsahu. Pokiaľ právna zástupkyňa argumentovala závermi znalca ohľadne tendencie matky k účelovým tvrdeniam a fabuláciám, ktoré u otca znalec nezistil, v tomto ohľade súd po výpovedi otca maloletej nadobudol paradoxne opačné presvedčenie, aspoň pokiaľ ide o otázky financií. Čo sa týka odôvodnených potrieb maloletej, súd nemal vážnejší dôvod pochybovať o tvrdeniach matky, že stravovanie maloletej ju stojí veľmi veľa peňazí. Pokiaľ maloletá nemôže konzumovať potraviny obsahujúce mlieko, slepačie vajcia, lepok a má aj histamínovú intoleranciu, matka je objektívne odkázaná na nákup špeciálnych potravín a prípravu osobitných jedál, čo sa samozrejme odráža aj v ich vysokej cene. Relatívne uspokojivý zdravotný stav maloletej je pritom podmienený práve kvalitnou starostlivosťou matky o maloletú, nakoľko väčšina ochorení maloletej sa udržiava pod kontrolou práve prísnyimi diétnymi a režimovými opatreniami, ktoré minimalizujú kontakt maloletej s alergénmi, ako aj látkami na ktoré je citlivá. V tomto ohľade neobstojí argumentácia otca a jeho právnej zástupkyne, ktorí sa v priebehu konania snažili spochybňovať zdravotný stav maloletej, ako i kvalitu starostlivosti matky o maloletú, napr. poukazovaním na zdravotnú dokumentáciu maloletej z roku 2016 a 2017. Otec pred súdom napríklad vyjadril aj pochybnosť, či maloletá vôbec trpí celiakiou, keď jej matka nezadovážuje bezpečné potraviny čiastočne hradené zo zdravotného poistenia. Celiakia je pritom celoživotné ochorenie a kód tejto diagnózy (K90.) sa opakovane vyskytuje vo výpisoch zdravotnej poisťovne Dôvera. Vo vzťahu k odôvodneným potrebám maloletej, bolo potrebné zohľadniť aj jej predškolský vek a do určitej miery skutočnosť, že u maloletej sa blíži nástup do 1. ročníka základnej školy (podľa znaleckého posudku maloletá v danom čase dosahovala priemerný až mierne nadpriemerný výkon, a z obsahu spisu nič nenasvedčuje odkladu povinnej školskej dochádzky). Vzhľadom na veľké množstvo vecí, ktoré je potrebné zadovážiť dieťaťu pred nástupom do 1. ročníka základnej školy (školská taška, peračník, perá, ceruzky, farbičky, pracovné zošity, jazykové učebnice, výbava na výtvarnú výchovu, úbor na telocvik, tenisky, prezúvky....) a ich vysokú cenu, je potrebné začať s ich obstarávaním s dostatočným predstihom. Základná výbava dieťaťa do 1. ročníka /v bežnej kvalite/ stojí cca 150 Eur. Ostatne nie je ničím neštandardným, že už pri zápise dieťaťa do základnej školy rodičia uhrádzajú

desiatky Eur za pracovné zošity, ktoré dieťa dostane pri nástupe do školy. Súd sa preto nestotožnil s argumentáciou právnej zástupkyne otca, že pokiaľ súd rozhoduje v marci 2019, nemôže prihliadať k tomu, že dieťa v septembri 2019 pravdepodobne nastúpi do 1. ročníka ZŠ. Čo sa týka dlhu otca na zročnom výživnom, otec prispieval maloletej v období od 01.11.2013 do 31.03.2019 výživným v sume len 80 Eur mesačne. Tým mu vznikol nedoplatok na zročnom výživnom v celkovej výške 4.650 Eur, z toho za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019 v sume 4.410 Eur (63 mesiacov x 70 Eur nedoplatok) a za obdobie od 01.02.2019 do 31.03.2019 v sume 240 Eur (2 mesiace x 120 Eur nedoplatok). Nedoplatok povolil súd splácať otcovi v splátkach po 100 Eur mesačne spolu s bežným výživným, a to pod stratou výhody splátok. Za daných okolností, otec dlh uhradí za 46,5 mesiaca. Súd v tomto prípade nerešpektoval súdnou praxou prijaté pravidlo, že dlh na výživnom by mal byť uhradený najneskôr do 3 rokov, nakoľko splátka dlhu na výživnom by musela byť vo výške 130 Eur mesačne. To by popri bežnom výživnom vo výške 200 Eur dosiahlo sumu na hranici prijateľnosti vo vzťahu k aktuálne reálne očakávateľným príjmom otca. Preto súd uprednostnil dlhšiu dobu splácania dlhu pred určením nižšieho bežného výživného. Vo vzťahu k návrhu matky na uloženie povinnosti prispievať maloletej popri požadovanom výživnom vo výške 500 Eur mesačne aj na tvorbu úspor vo výške 250 Eur mesačne, súd môže len konštatovať, že príjmy otca nie sú tak vysoké, aby odôvodňovali a umožňovali uloženie takýchto povinností otcovi maloletej. Rovnako však nemohol súd akceptovať ani návrhy otca na určenie výživného na maloletú O. O. v sume 100 Eur mesačne a povolenie splácania dlhu otca na zročnom výživnom po 20 Eur mesačne. Takýto návrh je s prihliadnutím k zisteným príjmom otca a zdravotným problémom maloletej úplne neakceptovateľný, pričom otec si musel byť po celú dobu konania vedomý skutočnosti, že výživné vo výške 80 Eur mesačne, nemôže naplniť právo maloletej podieľať sa na životnej úrovni otca. Súd nezistil žiaden objektívny dôvod na strane otca, ktorý by mu bránil prispievať maloletej vyššou sumou.

5. Pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletou O. O., súd vzal do úvahy dlhodobu výrazne konfliktný vzťah rodičov maloletej a ich obojstrannú neschopnosť konštruktívne spolu komunikovať a rozumne sa dohodnúť. Nebolo možné ignorovať ani to, že maloletá O. O. otca prakticky vôbec nepozná a nemožno u nej vylúčiť "negatívne" ladenie voči osobe otca s prihliadnutím na informácie sprostredkované osobou matky. V snahe predísť traumatizácii maloletej, upravil styk otca s maloletou na 3 hodiny každú párnú sobotu od 09.00 do 12.00 hodiny v Centre pre deti a rodiny v Novom Meste nad Váhom, pričom rodičom zároveň uložil výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d/ zákona o rodine, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa 30 minútovému odbornému poradenstvu ambulantnou formou so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov ohrozujúcich psychický, fyzický a sociálny vývin dieťaťa, ktoré bude bezprostredne predchádzať styku otca s maloletou O. O.. Trvanie nariadeného výchovného opatrenia súd časovo obmedzil na 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, s tým, že súd uložil Centru pre rodiny a deti povinnosť podať raz za 3 mesiace súdu písomnú správu o priebehu uloženého výchovného opatrenia. Týmto spôsobom bude podľa názoru súdu možné aj s odbornou psychologickou pomocou pracovníkov Centra pre deti a rodiny najvhodnejším a pre maloletú najohľadupľejším spôsobom nadviazať kontakt otca s maloletou O. O. a umožniť si vybudovať vzájomný vzťah, čo je pre maloletú O. O. a jej zdravý vývoj veľmi dôležité. Podľa § 363 CMP, súd zároveň rozhodol o zrušení neodkladných opatrení nariadených v priebehu tohto konania uzneseniami tunajšieho súdu č.k. 5P/11/2014-53 zo dňa 29.07.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/73/2014-64 zo dňa 12.09.2014; č.k. 5P/11/2014-105 zo dňa 16.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/114/2015-118 zo dňa 22.12.2015; č.k. 5P/11/2014-143 zo dňa 01.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/40/2016-232 zo dňa 14.06.2016, nakoľko nadobudnutím právoplatnosti tohto rozsudku dôjde k odpadnutiu dôvodov ich nariadenia. O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, tak že žiadnemu ich náhradu nepriznal. O náhrade trov konania štátu vzniknutých nariadením znaleckého dokazovania, súd rozhodol podľa § 55 v spojení s § 57 CMP tak, že oboch rodičov maloletej zaviazal k ich náhrade v rovnakom rozsahu. Znalcovi bola priznaná uznesením č.k. 5P/11/2014-738 znalecká odmena vo výške 804,79 Eur. Otec maloletej bol v rozsudku zaviazaný na úhradu trov štátu v rozsahu 204,40 Eur, pretože v priebehu konania už uhradil 200 Eur formou preddavku na trovy dôkazu. Matku maloletej súd zaviazal na zaplatenie zostatku vo výške 402,39 Eur, z dôvodu, že u nej odpadli dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže pred súdom priznala príjem vo výške 550 až 600 Eur mesačne. Súd vo vzťahu k matke nemohol prehliadnuť ani to, že matka so znalcom riadne nespolupracovala (ignorovala výzvy znalca, odmietla sa k nemu dostaviť a pod.), čo v konečnom dôsledku viedlo aj k nárastu nákladov na samotné znalecké dokazovanie. Nebolo by preto spravodlivé, pokiaľ by súd preniesol ťarchu trov štátu len na otca maloletej.

6. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie otec a matka mal. dieťaťa.

7. Otec mal. detí podal odvolanie proti výrokom II. a III. a navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie, v napadnutej časti zmenil tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100,- Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 01.11.2013 a dlh na zročnom výživnom na mal. Ninu za obdobie od 01.11.2013 do 31.03.2019 vo výške 1.300 Eur mu povolí splácať v splátkach po 20 Eur, zročných spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku, a to pod stratou výhody splátok. Uviedol, že považuje rozhodnutie súdu I. inštancie v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku II. a III. za nesprávne. Pokiaľ ide o výrok č. II, týmto výrokom súd I. inštancie určil, že je povinný prispievať na výživu mal. sumou vo výške 150,- Eur mesačne za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019 a s účinnosťou od 01.02.2019 sumou vo výške 200,- Eur mesačne. Svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil len tým, že súd nemal vážnejší dôvod pochybovať o tvrdeniach matky, že „stravovanie maloletej ju stojí veľmi veľa peňazí.“ Súd I. inštancie mal za to, že starostlivosť matky o maloletú je kvalitná, nakoľko väčšina ochorení maloletej sa udržiava pod kontrolou, práve prísnymi diétnymi režimovými opatreniami. Súd I. inštancie zohľadnil dokonca aj predškolský vek maloletej a skutočnosť „že u maloletej sa blíži nástup do 1. ročníka základnej školy“ a taktiež zohľadnil, že „maloletá pravdepodobne nastúpi do 1. ročníka ZŠ“. Je toho názoru, že rozhodnutie súdu vo veciach starostlivosti súdu o maloletých musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, kedy súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. Predovšetkým súdu I. inštancie vytyka, že nedostatočne a neúplne zistil skutkový stav, kedy súd I. inštancie „uveril“ tvrdeniam matky maloletej bez riadneho preukázania skutočných výdavkov na maloletú O. O.. Za úplne nepatričné považuje, aby súd I. inštancie, ktorý rozhodol vo veci samej dňa 29.03.2019 zohľadňoval výdavky maloletej, ktoré pravdepodobne nastanú, ak maloletá v septembri 2019 nastúpi povinnú školskú dochádzku. Súd je povinný rozhodovať podľa skutkového stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania súdu vo veci samej. Súd I. inštancie nemôže prihliadnuť na skutočnosti, ktoré možno alebo pravdepodobne v budúcnosti nastanú. Matka maloletej ani na otázku súdu nebola ochotná uviesť, do ktorej základnej školy podala žiadosť pre maloletú a súd I. inštancie predsa nemôže vedieť, či maloletá bude na danú základnú školu prijatá, či napr. táto splní kritériá požadované pri zápise do základnej školy, ako je školská zrelosť a pod. Za úplne mimo rámca vykonaného dokazovania a preukázaných skutočností považuje odôvodnenie súdu I. inštancie v ods. 45 odvolaním napadnutého rozhodnutia, kedy súd uviedol, aké veci musí matka zadovážiť pre maloletú pred nástupom do 1. ročníka základnej školy, pričom podľa súdu I. inštancie základná takáto výbava stojí cca 150,- Eur. Súd I. inštancie dokonca uvádzal, že už pri zápise dieťaťa do základnej školy rodičia uhrádzajú desiatky eur za pracovné zošity a pod. Súd I. inštancie pritom nemal žiadnym spôsobom za preukázané, že by matka maloletej čo i len podala žiadosť o zápis maloletej do niektorej konkrétnej základnej školy, nemal preukázané, či sa jedná o štátnu základnú školu, cirkevnú prípadne súkromnú školu a už vôbec súd I. inštancie nemal preukázané, aké poplatky sa v danom type školy hradia a pod. V zásade však súd I. inštancie nemôže vopred, v marci 2019, vedieť, či maloleté dieťa vo veku 5 rokov riadne nastúpi v septembri 2019 povinnú školskú dochádzku, či nebude mať odklad povinnej školskej dochádzky a podobne. Pokiaľ súd I. inštancie v tomto smere poukazuje na znalecký posudok PhDr. Benkoviča, podľa ktorého maloletá dosahovala priemerný až mierne nadpriemerný výkon, k tomuto uvádza, že znalecký posudok PhDr. Andreja Benkoviča č. 89/2016 bol vypracovaný ku dňu 19.06.2017 a súd I. inštancie rozhodoval vo veci samej dňa 29.03.2019. Ťažko teda možno vychádzať z výkonu maloletého dieťaťa u znalca spred 2 rokov, kedy bola mal. O. O. vo veku 4 rokov. Súd I. inštancie pritom nevychádzal zo záverov uvedeného znaleckého posudku, ani pokiaľ upravoval styk otca s maloletou. Považuje za pochybenie súdu I. inštancie aj to, keď tento vychádzal pri rozhodovaní o výške výživného len z tvrdení matky maloletej a nevzal do úvahy listinné dôkazy, ktoré boli vo väčšine prípadov v priamom rozpore s tvrdeniami matky. Tak napr. matka pred súdom I. inštancie uvádzala, že v materskej škole, ktorú mal. O. O. navštevuje uhrádza poplatok za hygienické a iné potreby vo výške 10, Eur a poplatok ZRPŠ vo výške 40 Eur. Súd si pritom na základe návrhu právnej zástupkyne otca vyžiadala potvrdenie z materskej školy zo dňa 02.07.2018, ktorú maloletá navštevuje (založené na č.l. 468) a z ktorého vyplýva, že matka hradila len čiastočné výdavky spojené s materskou školou vo výške 10,- Eur. Tento výdavok sa však už nehradí pri deťoch, ktoré sú v predškolskej triede materskej školy. Žiadne poplatky na hygienické a iné potreby, ani poplatok ZRPŠ vo výške 40,- Eur (v takej výške sa nehradí mimochodom ani na stredných školách) materská škola, ktorú maloletá navštevuje, nepotvrdila. Má tiež za to, že pokiaľ matka uvádzala zvýšené výdavky maloletej v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom, tieto riadne súdu I. inštancie nepreukázala. Súd I. inštancie musí vychádzať z dôkazov, ktoré boli pred súdom vykonané, nemôže vychádzať z iných prípadov, príp. z vlastných skúseností, ako to naznačoval súd I. inštancie, alebo len tak

„uveriť“ tvrdeniam matky. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že maloletá O. O. je od narodenia poistená v zdravotnej poisťovni Dôvera a priamo z potvrdenia tejto poisťovne, ktoré si súd vyžiadal na základe jeho návrhu, založené na č.l. 448 vyplýva, že maloletá O. O. má preplácané aj výdavky, ktoré dopláca za lieky na lekársky predpis. Okrem toho súdu predložil výpisy z účtu poistenca maloletej O. O. O., ktoré výpisy si vyžiadal ako jej zákonný zástupca. Tieto výpisy súdu riadne predložil, avšak súd sa s týmito výpismi nevysporiadal pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletej. Nie je pravdou, že by poukázal len na zdravotnú dokumentáciu maloletej z roku 2016 a roku 2017, presne poukázal aj na výpis z účtu poistenca za rok 2018 a pod. Z posledného výpisu z účtu poistenca - mal. O. O. za obdobie od 01.08.2017 do 30.11.2018 jednoznačne vyplýva, že matka doplácala na liečbu maloletej za celé toto obdobie iba sumu 69,07 Eur, čo predstavuje priemerný mesačný doplatok za lieky vo výške 4,32 Eur, ktorý doplatok si matka môže dať preplatiť v zdravotnej poisťovni Dôvera, čo aj matka využíva, avšak súd k tejto skutočnosti žiadnym spôsobom neprihliadol. Podľa jeho informácií, matka máva pravidelne preplatené takéto doplatky z uvedenej zdravotnej poisťovne, ako príklad predkladá ústrižok zloženky z tejto poisťovne zo dňa 17.06.2016. Okrem toho matka na poslednom pojednávaní pred súdom I. inštancie dňa 29.03.2019 súdu predložila rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.02.2019, ktorou bolo vyhovené žiadosti matky maloletej zo dňa 28.12.2018 a maloletej bol priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie mesačne vo výške 18,56% sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu s účinnosťou od 01.12.2018, čo podľa súdu I. inštancie predstavuje sumu 38,06 Eur mesačne. Matka teda v súvislosti s potrebou diétného stravovania maloletej má preplatené doplatky na lieky a diétne stravovanie zo zdravotnej poisťovne Dôvera, kde je maloletá poistená, poberá štátnu sociálnu dávku na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie vo výške 38,06 Eur mesačne a zároveň súd zobral túto skutočnosť do úvahy, ako zvýšený výdavok na maloletú, pri stanovovaní výšky vyživovacej povinnosti jeho. Takýto postup považuje otec maloletej za nesprávny. Taktiež je toho názoru, že súd I. inštancie si len subjektívne vyhodnotil starostlivosť matky o maloletú, predovšetkým o jej zdravotný stav, ako kvalitnú starostlivosť, vďaka ktorej sa údajne väčšina ochorení maloletej udržiava pod kontrolou, avšak z listinných dôkazov, ktoré mimochodom predložila súdu I. inštancie samotná matka, vyplýva niečo iného. Ako poukázal pred súdom I. inštancie, zo správy MUDr. Jarmily Kabátovej zo dňa 19.05.2016 napr. vyplýva, že maloletá vôbec nebola zaočkovaná Priorixom (povinné očkovanie), taktiež, že výsledky u tejto gastroenterologičky boli k dispozícii dňa 03.12.2015, ale matka s maloletou prišla na vyšetrenie až dňa 19.05.2016, čo nesvedčí skutočne o riadnej starostlivosti zo strany matky. Z dokladov predložených matkou vyplýva, že maloletá má mať od narodenia diagnostikovanú celiakiu, alergiu na kravské a kozie mlieko, vajcia a pšenicu, avšak o príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov s diétnym stravovaním požiadala matka maloletej až dňa 28.12.2018. Súd I. inštancie vôbec nezisťoval, z akého dôvodu až v tento dátum matka žiadala o uvedený príspevok, či dotedy bol zdravotný stav maloletej lepší a pod. Matka na jednej strane uvádzala prísny diétny režim maloletej, ktorý údajne dodržiava, avšak zo samotného spisu vyplýva, napr. z č.l. 41 alebo zo zápisnice z pojednávania zo dňa 14.05.2014, že matka nemá finančné prostriedky na stravu pre maloletú a tak jej kupuje obyčajné mlieko a podobne. Pokiaľ ide napr. o atopický ekzém, ktorým má maloletá trpieť, zo správy MUDr. Kabátovej zo dňa 19.05.2016 vyplýva, že maloletá bola vyšetrená u MUDr. Kličku pre diagnózu L20 (atopická dermatitída), ale nález bol pri vyšetrení v norme. Z posudku o dlhodobom nepriaznivom stave dieťaťa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.05.2017 vyplýva, že atopický ekzém je v stabilizovanom stave, bez závažnejších prejavov a dieťa nemá dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci osobitnú zdravotnú starostlivosť. S týmito listinnými dôkazmi sa však súd I. inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal. Zároveň zdôrazňuje, že matka maloletej vo svojom doterajšom živote, podľa jeho vedomostí, riadne nepracovala, nemala súvislejší pracovný pomer a aj po narodení maloletej pracuje už u štvrtého zamestnávateľa, u ktorého je zamestnaná bez riadnej pracovnej zmluvy alebo dohody. Uvedené ponechal súd I. inštancie bez povšimnutia s tým, že uveril tvrdeniam matky, koľko údajne zarába, bez akejkoľvek verifikácie, pretože v opatrovanskom konaní je vraj potrebné sa vyhnúť kriminalizácii rodiča maloletého dieťaťa. S takýmto postupom nemôže súhlasiť. Na druhej strane, takýto veľkorysý prístup súd I. inštancie už neaplikoval vo vzťahu k nemu, ktorý bol posledných 12 rokov riadne zamestnaný v spoločnosti Brueckner Slovakia s.r.o. so sídlom v Topoľčanoch, kam každý deň dochádzal tam a späť 130 km. Napriek tomu, že minulý rok utrpel zhoršenie zdravotného stavu a prekonal vážnu operáciu srdca a mal tri dopravné nehody, naďalej pracoval v tejto spoločnosti a denne dochádzal do tohto zamestnania. Po tom, čo mu jeho zamestnávateľ odmietol upraviť pracovný čas, skončil pracovný pomer u tohto zamestnávateľa a skúsil si nájsť prácu bližšie k bydlisku. Tak nastúpil dňa 01.02.2019 do spoločnosť Nissens Slovakia s.r.o.,

kde mu skončil pracovný pomer v skúšobnej dobe, pretože jeho zdravotný stav mu neumožňoval tak vysoké pracovné nasadenie a zamestnávateľ sám s ním skončil pracovný pomer v skúšobnej dobe dňa 27.03.2019. Rozhodne úmyselne nezavádzal súd, ako súd I. inštancie uviedol, len nechcel, aby mu matka maloletej prišla hneď po nástupe do tohto zamestnania robiť negatívnu reklamu, ako v prípade jeho predchádzajúceho zamestnávateľa. Požiadal súd, aby si preveril tieto skutočnosti, avšak súd I. inštancie odmietol doplniť dokazovanie s tým, že bude mať nárok na podporu v nezamestnanosti a môže hradiť bez problémov výživné na mal. O. O.. Uvádza, že sa zaregistroval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, kde ho zaevidovali ku dňu 28.03.2019 ako uchádzača o zamestnanie, zároveň však si dáva do poriadku svoj zhoršený zdravotný stav a od 03.04.2019 je práceneschopný a absolvuje celý rad vyšetrení od interného, kardiologického, rehabilitačného, na ktoré vyšetrenia nemal čas počas svojho vysokého pracovného nasadenia, pretože na rozdiel od matky maloletej nikdy nebol fluktuantom ani osobou, ktorá by nechcela pracovať a pracoval aj na úkor svojho zdravotného stavu, ktorý dlhé roky zanedbával. Svojím odvolaním napáda aj výrok č. III. rozsudku súdu I. inštancie, ktorým súd I. inštancie stanovil dlžné výživné za obdobie od 01.11.2013 do 31.03.2019 vo výške 4.650 Eur, ktoré má splácať v mesačných splátkach po 100,- Eur, zročných spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou rozsudku, a to pod stratou výhody splátok. Má za to, že predovšetkým vzhľadom k jeho súčasným osobným a zdravotným pomerom nie je schopný splácať tak vysoké splátky dlžného výživného. Poukazuje na to, že celé konanie pred súdom I. inštancie bolo predĺžené práve pre správanie sa matky maloletej, ktorá úmyselne nespolupracovala so súdom, súdnym znalcom, so psychológom na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, čím odďaľovala rozhodnutie vo veci samej, za čo by mala aj niesť aj následky. Na základe uvedených skutočností, je toho názoru, že bežné výživné vo výške 200,- Eur mesačne na mal. O. O., ktoré má hradiť, nezodpovedá reálnym výdavkom mal. dcéry a ani jeho schopnostiam, možnostiam, zárobkovým a majetkovým pomerom. Ohliadnuc od uvedeného je tiež toho názoru, že vyživovaciú povinnosť na maloletú dcéru má aj matka maloletej, čo súd I. inštancie zrejme opomenul.

8. Matka mal. podala odvolanie proti výrokom II., III., IV. a X.. Uviedla, že žiada, aby súd zaviazal otca maloletej Niny O. prispievať sumou vo výške 250 Eur mesačne za obdobie od 1.10.2013 do 31.8.2016. V tomto období bola na rodičovskej dovolenke a 24hodín denne sa starala o maloletú. A každý si vie vyrátať koľko stojí finančne len mlieko ako náhrada materského mlieka a plienky pre dieťa. Výška jej rodičovskej bola cca 200 Eur a rodinné prídavky vo výške 21Eur. Mesačne vynakladala len na mlieko, ktoré mala predpísané od gastroentrológa a alergológa /od augusta 2015 trpí alergiou na kravské, ovčie aj kozie mlieko/cca 80 Eur a na plienky podľa potreby cca od 80 do 100 Eur, spolu to je 160 až 180 Eur len na 2 základné položky. Nie sú v tom ostatné veci ako iné druhy potravín, lieky, oblečenie, hygienické veci, knihy, hračky, cestovné na autobusy k lekárom. A v období od 1.9.2016 až po súčasnú dobu žiadala, aby súd zaviazal otca maloletej O. prispievať na jej výživu sumou mesačne 300 Eur, nakoľko v tomto období od 1.9.2016 maloletá nastúpila dochádzku do Materskej škôlky v Hornej Strede. Zároveň žiadala, aby dlh na zročnom výživnom pre maloletú za obdobie od 1.10.2013 do 31.8.2016, vo výške 6120 Eur a od 1.9.2019 do teraz, ktorý činní 7020 Eur, bol otec povinný splatiť v čiastkach po 1/25 z tejto dlžnej sumy počnúc právoplatnosťou tohto vydaného rozhodnutia. Dôvodom, prečo žiada, aby dlžná suma výživného bola splatná po štvrtinách z celkovej dlžnej sumy na výživnom, je skutočnosť a dôkaz založený v spise 5P/11/2014 /str.642/, ktorý jasne dokazuje že menovaný otec zaplatil platbu za automobil Peugeot Z. EZ v hotovosti. Taktiež menovaný zámerne neuviedol skutočný svoj príjem v období od 1.10.2013 až doteraz, súd neprihliadala nato, že otec mal oficiálne dostávaný 13. aj 14. plat vo výške jeho mesačnej mzdy vo firme Brueckner s.r.o Topoľčany, ktorý je tiež považovaný za finančný príjem. A zároveň dostáva mesačne štátne dávky vo forme vdovského dôchodku vo výške cca 380 až 400 Eur plus sirotsky dôchodok na jeho dcéru O. z predchádzajúceho vzťahu, ktorý je 180 Eur. Takže suma určená pre jeho druhú dcéru je neadekvátne k jeho príjmom. Toho času finančný príjem otca mal. je 3300 Eur brutto. A pripomína, že menovaný počas 5,5 roka čo zasielal maloletej almužnu, niekoľkokrát ročne dovolenkoval v zahraničí, zaplatil si v hotovosti za titul MBA a pritom ani jediný raz neprejavil záujem priniesť či poslať dcérke O. darček k narodeninám, Vianociam, Mikulášu, či hoci kedy, tak ako to robí ona ako matka. Dala do pozornosti súdu uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.6.2016 sp.značka 10CoP/15/2016 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.2.2016 sp.značka 6Co/1162/2015. A zároveň uvádza, že pri tomto určovaní výživného pre mal. sa neprihliadalo na skutočné schopnosti a možnosti a majetkové pomery povinného rodiča -otca O., na zachovanie práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča, na všetky potreby maloletej aj nato, že je v jej starostlivosti a na výdavky v súvislosti s jej všetkými zdravotnými ochoreniami. Pri určovaní tejto výšky výživného sa má prihliadať, že aj deti mimomanželské aj narodené v manželstve

majú rovnaké postavenie a preto nemožno žiadnu z týchto skupín znevýhodňovať. V prípade otca mal. je určite schopnosť na jeho strane prispievať aj na tvorbu úspor pre jeho dcéru, pretože aj pre dcéru O. vykonáva pravidelne tvorbu úspor na detský účet Sloník v ČSOB banke, vo výške 100 Eur mesačne. Rovnako podáva odvolanie voči podmienkam a spôsobu akým súd určil, že otec má právo stykať sa s maloletou O. každú párnú sobotu v čase od 8.30 hod. do 12hodiny v Centre pre deti a rodiny so sídlom Klčové 8, Nové Mesto nad Váhom. Sudkyňa ani kolízna pracovníčka si absolútne neuvedomili necitlivý a neľudský spôsob rozsahu tohto určenia stretávania sa otca s maloletou. Apeluje na Chartu práv dieťaťa, na Chartu pre ľudské práva, na Ústavu Slovenskej republiky. Dohovor o právach dieťaťa zaručuje rešpektovanie a branie ohľadu na názor dieťaťa, ktoré je schopné samo patrične k svojmu veku slobodne sa vyjadriť o všetkých náležitostiach, ktoré sa ho týkajú, má byť právo vypočuté v súdnom konaní, ktoré sa ho dotýka. V tomto konaní navrhla, aby bola O. vypočutá akým spôsobom chce sa stretávať s otcom, nevie prečo táto možnosť, ktorá je predovšetkým po psychickej stránke citlivejšia a vhodnejšia voči O. bola zamietnutá sudkyňou. Ale bolo vyhovené požiadavke otca a jeho PZ, ktorí vraveli, že je to pre nich vyhovujúce a rozumové riešenie, aby dieťa vodila pre O. do cudzieho prostredia, čo jej zhorší jej zdravotný stav, vzhľadom na takéto stresové situácie, ktoré jej neodporúčal ani jeden lekár. Žiadala, aby krajský súd rozhodol, že otec má právo stretávať sa s maloletou každý párný piatok v čase od 15hodiny do 18hodiny v prítomnosti matky maloletej, v mieste ktoré si vyberie maloletá podľa jej vlastného rozhodnutia (herňa v Piešťanoch, detské ihrisko, park v Piešťanoch, kino, cukráreň a podobne) po dobu 6 mesiacoch. Pretože je absurdné, že ani kolízna pracovníčka ani sudkyňa si nezistili, že v prípade stretávania sa otca s dcérou, musia vycestovať autobusom do Nového Mesta nad Váhom v sobotu na 8.30 hod. a pritom prvý autobusový spoj ide cca o 8.50hodine a následne po skončení sa stretávania čo je o 12 hodine, ona a maloletá musia čakať viac ako 2.hodiny na autobusový spoj domov do Hornej Stredy. Vo výroku X. žiadala, aby bola ako matka oslobodená od povinnosti platiť štátu trovy konania vo výške 402,3 Eur za znalecký posudok, ktorý dala na návrh otca maloletej vypracovať sudkyňa, pričom v danom prípade krajský súd rozhodol, že nemá povinnosť platiť znalecké trovy konania štátu, lebo jej príjem bol rodičovský príspevok. Toho času je práce neschopná a bez príjmu, absolvovala operačný zákrok.

9. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca a matky uviedol, že zotrúva na svojich vyjadreniach v priebehu súdneho konania. Súd v tomto konaní vykonal rozsiahle dokazovanie, vypočul riadne všetkých účastníkov konania. Nemá pochybnosť o tom, že súd pri vydaní rozhodnutia postupoval s ohľadom na najlepší záujem maloletej, s názorom súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje a má za to, že je v záujme maloletého dieťaťa a taktiež s právami a povinnosťami obidvoch rodičov.

10. Otec mal. v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že pokiaľ ide o výrok II. tak matka maloletej v tejto časti neuviedla žiadne nové tvrdenia ani skutočnosti ako pred súdom I. inštancie. Pokiaľ matka uvádza, že údajne mlieko, ako náhradu za materské mlieko, pre maloletú O. O. mala predpísané od gastroenterológa a alergológa, tak takáto skutočnosť nebola preukázaná v konaní pred súdom I. inštancie, pričom on predložil výpis z účtu poisťovne - mal. O. O., z ktorého táto skutočnosť nevyplývala a matka toto tvrdenie nepreukázala ani v rámci svojho odvolania. Matka maloletej podala odvolanie aj proti výroku č. III odvolaním napadnutého rozsudku a žiada, aby bol povinný uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom len v štyroch splátkach, pričom každá splátka by mala predstavovať sumu 1.340,-Eur (podľa výpočtov matky maloletej). Tento návrh matky považuje priam za absurdný, nakoľko je stále práceneschopný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako uchádzač o zamestnanie a nemocenské dávky, ktoré v súčasnej dobe poberá zďaleka nedosahujú výšku takejto splátky, ktorú matka navrhuje, dokonca ani maximálna výška nemocenských dávok pre rok 2019 ani zďaleka nedosahuje takúto výšku, kedy maximálna výška nemocenských dávok pri 30 dňovom kalendárnom mesiaci predstavuje sumu 1.035,10 Eur a pri 31 dňovom kalendárnom mesiaci sumu 1.069,60 Eur. Tvrdenie matky o tom, že si zakúpil osobné motorové vozidlo zn. Peugeot, ktorého potreba bola nevyhnutá na dopravu do a zo zamestnania v hotovosti, je lož zo strany matky. Musel si požičať finančné prostriedky na kúpu tohto vozidla z banky, a to formou úveru, z ktorého financoval kúpu tohto vozidla, čo aj v konaní pred súdom I. inštancie preukázal. Matka maloletej uvádza, že údajne jeho skutočný príjem v spoločnosti Brueckner s.r.o. bol vyšší, pretože poberal 13. a 14. plat. K tomuto tvrdeniu matky uvádza, že tento jeho zamestnávateľ poskytol súdu kompletný prehľad jeho zárobkov od roku 2013 do roku 2019 vrátane všetkých odmien a pod., z čoho súd potom vypočítal jeho priemerný mesačný čistý príjem a preto ani táto námietka matky maloletej nie je dôvodná. Tvrdenie matky o tom, že toho času je finančný príjem otca vo výške 3.300 Eur brutto, je nepravdivé. V dôsledku výrazne zhoršeného zdravotného stavu, je od 03.04.2019 práceneschopný, pričom jeho zdravotný stav sa zatiaľ

vôbec nezlepšuje a jeho práceneschopnosť stále trvá. Matka maloletej v podanom odvolaní tiež uvádza, že pravidelne sporí svojej dcére O. na detský účet Sloník v ČSOB banke. Toto tvrdenie matky nie je pravdivé, túto skutočnosť si matka vymyslela. Uvádzam, že jeho maloletá dcéra Natália nemá detský účet Sloník v ČSOB banke, preto naň nemôže sporiť a ani na žiadny iný účet jej nesporej sumou vo výške 100 Eur mesačne, ako si účelovo vymyslela matka. Matka maloletej podala tiež odvolanie proti výroku č. IV rozsudku súdu I. inštancie. Týmto výrokom súd I. inštancie upravil styk otca s mal. dcérou O. O.. On tento výrok rozsudku súdu I. inštancie odvolaním nenapadol, má totižto za to, že v súčasnej dobe, kedy matka dlhodobo bráni nadviazaniu bližšieho vzťahu otca s mal. O. O., nie je iná vhodná možnosť, ako upraviť styk otca s mal. dcérou. V tejto otázke súd vykonal dostatočné dokazovanie, a to aj znalecké dokazovanie, kedy súdom ustanovený znalec PhDr. Andrej Benkovič výslovne uviedol, že matka maloletej ho trestá prostredníctvom ich maloletého dieťaťa, cíti sa ukrivdená zo vzťahu s ním, pričom u matky maloletej znalec zistil zvýšenú tendenciu k impulzívnemu a zlostnému správaniu. Znalec vo svojom znaleckom posudku výslovne uviedol, že matka účelovo zveličuje dôvody, pre ktoré by sa maloletá O. O. nemohla stretávať s otcom bez jej prítomnosti, ktoré zistenie znalca matka potvrdzuje aj obsahom podaného odvolania. Maloletá O. preberá správanie sa matky, ale znalec uviedol, že jej prípadné odmietavé správanie nie je výsledkom vlastnej skúsenosti, ale len výsledkom informačného prenosu zo strany matky. Znalec jednoznačne uviedol, že vytvorenie bližšieho vzťahu otca s maloletou sa dá doceliť len realizovaním styku. Súd I. inštancie v tejto otázke vyvinul enormné úsilie na dosiahnutie rodičovskej dohody, resp. sa opakovane snažil matke maloletej vysvetliť dôležitosť vzťahu maloletej s otcom, čo bohužiaľ matka maloletej, vzhľadom na svoje osobnostné predpoklady, nebola a nie je schopná akceptovať a ani prijať. Matkou navrhovaný spôsob realizácie styku úplne odmieta. Bol matkou maloletej niekoľkokrát atakovaný, keď si preberal maloletú od matky, musel volať políciu a pod., preto takúto možnosť, že by si dieťa prebral od matky, prípadne, že by styk prebiehal v jej prítomnosti, absolútne vylučuje a odmieta. Matka maloletej napadla svojim odvolaním aj výrok č. X rozsudku súdu I. inštancie, na základe ktorého je povinná nahradiť štátu trovy konania vo výške 409,39 Eur. V tejto časti s odôvodnením rozsudku súdu I. inštancie uvedenom v bode 52 odvolaním napadnutého rozsudku sa plne stotožňuje. Zo samotného obsahu súdneho spisu vyplýva, že matka so znalcom vôbec nespolupracovala, odmietala výzvy znalca, odmietala sa k znalcovi dostať, čo v konečnom dôsledku skutočne navýšilo trovy samotného znaleckého dokazovania. Znalecké dokazovanie pritom nebolo vykonané v záujme jeho ako otca, ale v záujme ich mal. dcéry O. O., a preto je správne a spravodlivé, aby sa aj matka maloletej na týchto trovách konania štátu podieľala. Okrem uvedeného samotná matka priznala, že má nelegálny príjem, resp. „načierno pracuje“ a dosahuje podľa jej vyjadrenia príjem vo výške 600-700,- Eur mesačne, a teda má finančné prostriedky na to, aby uhradila aj trovy konania štátu. Záverom uvádza nové skutočnosti, ktoré sa práve dozvedel. Matka maloletej údajne pracuje v Rakúskej republike, kde oficiálne poberá aj príjem. Dňa 06.06.2019 jej bola vrátená na dani z príjmu suma 651,28 Eur cestou Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky. Na základe uvedeného otec žiadal odvolací súd, aby doplnil dokazovanie v tom smere, že zistí odkedy pracuje matka maloletej v Rakúsku a aký skutočný príjem tu dosahuje. V tejto súvislosti je otázne, kto sa v čase pobytu matky v Rakúsku stará o mal. O. O.. V tomto zmysle navrhuje doplniť dokazovanie dopytom do materskej školy s tým, aby materská škola súdu oznámila, či maloletá chodí do materskej školy a ak áno, ako často a kto ju do tejto materskej školy vodí a kto vyzdvihuje. Je toho názoru, že je dôležité doplniť dokazovanie o zistenie uvedených skutočností, nakoľko matka zjavne pred súdom I. inštancie neuvádzala pravdu o svojich osobných a majetkových pomeroch. Tiež sa dozvedel, že matka má dlh voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom vo výške 1.427,33 Eur, o čom taktiež predkladá doklad odvolaciemu súdu. Navrhoval, aby aj v tejto časti odvolací súd doplnil dokazovanie a zistil, z akého dôvodu má matka dlh voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom.

11. Matka mal. v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca mal. uviedla, že k odvolaniu otca sa už vyjadrila v predchádzajúcich listinách, ktoré sú vedené v spise a v jej odvolaní. Trvá na výške výživného 300 Eur k 15.dňu v mesiaci, vrátane so splátkou vo výške 100 Eur mesačne na zmeškanom výživnom od 1.novembra 2013 doposiaľ. Všetky kroky, ktoré otec vykonal svedčia o jeho nadradenosti, egocentrizme a psychomanipulácii a hlavne neláske voči dieťaťu. Od začiatku narodenia toto dieťa neprijal ako jedinečné jeho dieťa a dcérku. Nie je schopný ju prijať s láskou, ochranou otca, vytvoriť v nej dôveru a bezpečie, ktoré sa má dostať každému počatému a narodenému dieťaťu aj z mimomanželského zväzku. Ak si dokázal kúpiť auto v hotovosti ako je doložené v spise, tak je schopný platiť výživné so zmeškanými splátkami vo výške 300 Eur. V roku 2014 v lete počas PN absolvoval dovolenku spolu s jeho partnerkou. Niekoľkokrát dovolenkoval v zahraničí, čo tiež je finančne náročné. Je majiteľom niekoľkých pozemkov, takže nie je tu problém, aby jednoducho získal financie na výživné pre dieťa. Aj v náleze internistu MUDr.

Kula sa uvádza, že otec je toho času bez ťažkosti, lieky neužíva, pričom vôbec nie je problém za peniaze byť dlhodobo práceneschopný. Má titul MBA, nemôže byť pre neho problém mať prácu, jeho evidencia na ÚPSVaR je účelová. Je to jeho zámer a je toho názoru, že to mal od jej podania o výživné všetko plánované, aby sa vyhol vyššiemu výživnému pre O., lebo vždy uprednostňoval iba jeho prvorođenú dcéru O.. Problémy so srdcom mal aj v čase ich vzťahu, na ktoré ho od začiatku upozorňovala, ale na jej názory nedal. Trvá na výške výživného 300 Eur a zmeškaných splátkach a taktiež na spôsobe stretávania s maloletou, ktoré uviedla v odvolaní.

12. Otec mal. následne v písomnom vyjadrení uviedol, že od 5.4.2019 do teraz sa stali dôležité skutočnosti, o ktorých sa dozvedel len teraz a musí na ne reagovať. Na základe posledného rozhodnutia súdu, mala sociálna kuratela sprostredkovať jeho stretnutie s dcérou, keďže sa nič do 12.8.2019 nedialo, spýtal sa v liste z 12.8.2019 p. Mgr. D., či vie o právoplatnosti rozhodnutia a kedy začne stretávanie. Odpoveď dostal telefonicky, že sa nazdáva, že by sa to minulo účinku, / čo podľa skúseností musí bohužiaľ potvrdiť/ a že počkajú na rozhodnutie krajského súdu. Za celých 6 rokov trvania tohto súdneho sporu a neúčasti na pojednávaní a marenia súdnych rozhodnutí zo strany matky, mu ani raz neumožnila stretnutie s dcérou. Predpokladá, že táto jej snaha je so zámerom úplného odcudzenia od neho ako od otca dieťaťa. Súčasťou prílohy je kopia šeku vratky dane z Finančného riaditeľstva v BB, ktorú si nevie vysvetliť, nakoľko lustrácia súdu ukázala že matka dlhodobo legálne nepracuje. Avšak ak pochádza z príjmu, tak nebol na súde priznaný. S príchodom septembra začal pátrať kam X. P. zapísala ich dcérku do školy. Nakoľko mu matka neoznámila kam zapisuje O., tak išiel osobne hľadať po základných školách v Piešťanoch. Zistil, že je zapísaná na Cirkevnej Spojenej škole Piešťany, pod neplatným menom O. O. P., na základe neplatného rodného listu, bez udania informácií o otcovi a s lživým zápisom o doplňujúcich informáciách pre tr. učiteľku. Detaily sú uvedené v kópii Zápisu dieťaťa do 1. ročníka, ktorý matka vypísala, podpísala a poskytla škole, spolu s jeho žiadosťou o doručenie rozhodnutia o prijatí dieťaťa do 1. ročníka, s uvedením pravého mena a priezviska na základe pravého rodného listu. Aj na druhej strane toho Zápisu matka uvádza lživé informácie o nezáujme otca, o testoch DNA, choroby atď. Je presvedčený, že konanie matky bolo zámerné, aby sa nedozvedel, ktorú školu dcérka navštevuje. Zámer potvrdzujú doplnkové informácie pre tr. učiteľku, kde sú všetky podané informácie lživé so zámerom, aby nikto nemal otázky na otca a nespochybnil jej nepravý rodný list. Ešte dňa 6.9.2019 poskytol zástupkyňa školy platný rodný list, na ktorý reagovala že ho vidí prvý krát. Dohodli sa, že jej doručí kópiu rozhodnutia súdu, čo sa stalo hneď 9.9.2019. Zoznámil sa s tr. učiteľkou, videl triedu, stretol nejakých spolužiakov O., a dozvedel sa nové informácie. So samotnou školou a prístupom učiteľov je veľmi spokojný. Ak sa vráti k chorobám aj tých uvedených v spise, dnes dňa 11.9.2019 o 12:00 mal stretnutie s p. MUDr. Drobnu /O. lekárou/ a prisľúbila, že zhodnotí O. zdravotný stav a napíše správu pre súd. V minulosti sa s doktorkou už kontaktoval, ale toto stretnutie vyvolal zoznam chorôb zapísaný X. P. v zápise dieťaťa do školy. Všetky diagnózy a potvrdenia tlmočené matkou súdu, nikto doposiaľ nepotvrdil. Vzhľadom na široký záber chorôb, O. neberie takmer žiadne lieky, čo mu potvrdila O. lekárka a aj výpis z poisťovne Dôvera, ktorý by sa mal nachádzať v súdom spise. O. má tak hrubý zdravotný spis, že to ani dospelí ľudia tak nemajú. Vraj matka už obehala všetkých možných lekárov. Túto správu od ošetrojúcej lekárky ihneď po doručení okamžite dá priložiť k spisu. Vzhľadom na fakt, ktorý sa dozvedel, že dom trvalého pobytu matky a dcéry O., B. F. č.XXX je od piatku 6.9.2019 odpojený od elektriny z dôvodu neplatenia za 07 a 08/2019, kontaktoval opäť sociálnu kuratelu, aby preverila stav starostlivosti a podmienok dieťaťa. Ďalej po zvážení týchto lží zo strany matky v Zápise dieťaťa do školy, ktoré sa sústavne opakujú, podal žiadosť o podnet na Okresnú prokuratúru v TN o preverenie týchto vecí.

13. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch II., III., IV., VIII. a X. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., V., VI., VII., IX., odvolaním napadnutý nebol a preto v týchto výrokoch je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

15. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú

pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Podľa § 24 ods. 3, 4 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

17. Podľa § 62 ods. 1 až 6 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

18. Podľa § 65 ods. 1, 2 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

19. Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

20. Preskúmaním veci bolo zistené, že súd prvej inštancie v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania ani na jeho doplnenie podľa ust. § 68 CMP a správne rozhodol, keď otca zaviazal prispievať na výživu maloletej Niny sumou vo výške 150,- Eur mesačne za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019 a sumou vo výške 200,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2019. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019, súd prvej inštancie správne vychádzal z preukázaných priemerných čistých mesačných príjmov otca v spoločnosti Brueckner Slovakia, s.r.o., Topoľčany za rok 2013 vo výške cca 1.717 Eur, za rok 2014 vo výške cca 1.471 Eur, za rok 2015 vo výške cca 1.317 Eur, za rok 2016 vo výške cca 1.234 Eur, za rok 2017 vo výške cca 1.413 Eur a za rok 2018 vo výške cca 1.317 Eur (vr. nemocenských dávok). Pri zohľadnení skutočnosti, že otec mal s dochádzkou do Topoľčian z obce B. F., objektívne spojené zvýšené výdavky na prevádzku motorového vozidla vo výške cca 500 Eur neskôr až 700 Eur mesačne, správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že otcovi z dosiahnutej mzdy zostávala priemerne suma od cca 800 Eur do 1.140 Eur, pričom aj podľa odvolacieho súdu z tejto sumy otec jednoznačne musel byť schopný hrať maloletej O. O. výživné vo výške 150 Eur mesačne, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu postačuje na pokrytie odôvodnených potrieb maloletej s prihliadnutím na jej vek, vrátane zvýšených výdavkov spojených so zdravotným stavom maloletej (nákup dermokozmetiky, špeciálnych potravín a liekov). Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal ďalej odvolací súd za preukázané, že od 01.02.2019 do 07.03.2019 otec pracoval v spoločnosti Nissens Slovakia, s.r.o., so sídlom v Čachticiach, kde mal dohodnutú mesačnú mzdu vo výške 3.300 Eur, pričom za mesiac február 2019 dosiahol hrubý príjem vo výške 3.415,20 Eur (u predchádzajúceho zamestnávateľa dosahoval hrubý príjem cca 2.000 Eur), pričom otec súdu prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali predpoklad, že obdobný príjem u otca možno očakávať aj za obdobie od 01.03.2019 do 27.03.2019, kedy došlo k ukončeniu pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Keďže skončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe (§ 72 zákonníka práce) je možné z akéhokoľvek dôvodu, alebo bez uvedenia dôvodu, súd prvej inštancie správne nepovažoval za

účelné vykonávať dokazovanie ohľadne skúmania dôvodov tohto skončenia, nakoľko by to viedlo len k predĺženiu konania. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne konštatoval, že otec mal. bol dlhodobo a úspešne zamestnaný a pokiaľ by si nenašiel v krátkom čase nové zamestnanie, vznikne mu nárok na podporu v nezamestnanosti, čím bude mať zabezpečený adekvátny príjem minimálne na najbližších 6 mesiacov podpornej doby. Súd prvej inštancie ďalej správne uviedol, že zmenou zamestnania u otca zároveň došlo k podstatnému zníženiu jeho nákladov na dochádzku do zamestnania, keďže do nového zamestnania v Čachticiach dochádzal o 50 km denne menej než predtým do Topoľčian, čo je za mesiac o 1.000 km menej a tým sa rovnako vytvoril finančný priestor pre výživné maloletej O. O.. Na základe uvedených zistení, súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že počnúc 01.02.2019 je plne v možnostiach a schopnostiach otca prispievať maloletej O. O. výživným vo výške 200 Eur mesačne. Uvedená suma aj podľa odvolacieho súdu vystačí na pokrytie odôvodnených potrieb maloletej s prihliadnutím na jej zvýšené výdavky na diétne stravovanie a otcovi zostane dostatočný finančný priestor na úhradu vlastných záväzkov, vr. vyživovacej povinnosti k dcére O.. Čo sa týka námietky otca mal. uvádzanej v odvolaní, že je evidovaný na úrade práce a zároveň práceneschopný, túto odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko aj keď má byť otec mal. v súčasnosti vedený na úrade práce a zároveň práceneschopný, je mu vyplácaná podpora v nezamestnanosti alebo sú mu vyplácané nemocenské dávky, čím má zabezpečený adekvátny príjem, pričom nejde o dlhodobý stav, ktorý by bol dôvodom na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie o určení vyživovacej povinnosti otca na maloletú. Hoci otec bol po celé obdobie poberateľom postupne valorizovaného vdoveckého dôchodku vo výške cca 260 Eur až 300 Eur mesačne, súd prvej inštancie správne uviedol, že tento príjem nemožno, primárne určiť a použiť na úhradu vyživovacej povinnosti otca k maloletej O. O. pochádzajúcej z iného vzťahu, nakoľko vdovecký dôchodok je dávka plynúca zo sociálneho poistenia hradeného zosnulou manželkou otca maloletej, preto by mala slúžiť najmä na kompenzáciu straty živiteľa vo vzťahu k členom rodiny zosnulej, t.j. pozostalého manžela a maloletej dcéry Natálie. Súd prvej inštancie správne vdovecký dôchodok preto nezapočítaval do príjmu otca použiteľného na úhradu vyživovacej povinnosti k maloletej O. O., nakoľko na tento účel plne postačoval dosahovaný príjem otca zo zamestnania, pričom správne konštatoval, že nemožno však vylúčiť, že v prípade výpadku zárobku na strane otca maloletej, môže byť vdovecký dôchodok zohľadnený pri prípadnom rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca aj vo vzťahu k maloletej O. O.. Čo sa týka údajov o výške aktuálneho príjmu matky maloletej, súd prvej inštancie sa uspokojil s tvrdením matky, že si výpomocou v inej domácnosti privyrobí sumu 550 až 600 Eur mesačne, pričom s prihliadnutím na dokazovania vykonané pred údom prvej inštancie, nemal ani odvolací súd vážnejší dôvod pochybovať o pravdivosti tvrdenia matky, pričom matkou uvedený údaj o príjme bol vyhodnotený v podstate v prospech otca. Pokiaľ otec mal. vo vyjadrení k odvolaniu matky, resp. k jej vyjadreniu tvrdí, že matka mal. by mala od júna 2019 pracovať v Rakúsku, odvolací súd túto námietku v tomto štádiu konania nepovažoval za opodstatnenú a rovnako nevidel dôvod na doplnenie dokazovania pred odvolacím súdom, nakoľko ak by aj matka mal. pracovala od júna 2019 v Rakúsku nejedná sa o dlhodobý stav, ktorý by bol dôvodom na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie o určení vyživovacej povinnosti otca na maloletú, keďže pri určení vyživovacej povinnosti sa vychádza z priemerného ročného príjmu. Čo sa týka odôvodnených potrieb maloletej, súd prvej inštancie správne nemal vážnejší dôvod pochybovať o tvrdeniach matky, že stravovanie maloletej ju stojí veľmi veľa peňazí. Pokiaľ maloletá nemôže konzumovať potraviny obsahujúce mlieko, slepačie vajcia, lepok a má aj histamínovú intoleranciu, matka je objektívne odkázaná na nákup špeciálnych potravín a prípravu osobitných jedál, čo sa samozrejme odráža aj v ich vysokej cene. Relatívne uspokojivý zdravotný stav maloletej je pritom aj podľa odvolacieho súdu podmienený práve starostlivosťou matky o maloletú, nakoľko väčšina ochorení maloletej sa udržiava pod kontrolou práve prísnymi diétnymi a režimovými opatreniami, ktoré minimalizujú kontakt maloletej s alergénmi, ako aj látkami na ktoré je citlivá. V tomto ohľade ani podľa odvolacieho súdu neobstojí argumentácia otca a jeho právnej zástupkyne, ktorí sa v priebehu konania snažili spochybňovať zdravotný stav maloletej, ako i kvalitu starostlivosti matky o maloletú. Vo vzťahu k odôvodneným potrebám maloletej, súd prvej inštancie správne zohľadnil aj jej predškolský vek a do určitej miery skutočnosť, že u maloletej sa blížil nástup do 1. ročníka základnej školy. V tejto súvislosti odvolací súd nepovažoval námietku otca mal. uvádzanú v odvolaní, že súd zohľadňoval výdavky maloletej, ktoré pravdepodobne nastanú, ak maloletá v septembri 2019 nastúpi povinnú školskú dochádzku, za opodstatnenú, nakoľko súd prvej inštancie pri určení vyživovacej povinnosti nevychádzal z výdavkov, ktoré nastanú v budúcnosti, ale len do určitej miery zohľadnil skutočnosť, že u maloletej sa blížil nástup do 1. ročníka základnej školy, avšak pri určení výšky výživného vychádzal s odôvodnených potrieb maloletej v čase rozhodovania a rovnako so schopnosť, možnosť a majetkových pomerov obidvoch rodičov. Odvolací súd v tejto súvislosti záverom poukazuje na to, že otec dieťaťa si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči dieťaťu pokiaľ nie je schopné

samostatne sa živiť i na úkor vlastnej životnej úrovne. Malo by byť preto v jeho záujme podieľať sa na výžive svojho dieťaťa podľa jeho potrieb. Treba pritom zdôrazniť, že maloletá O. je odkázaná svojou výživou výhradne na svojich rodičov, pričom jej matka, nie je schopná sama hradiť všetky jej preukázané výdavky. Za správny považoval odvolací súd aj výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým vyčíslil nedoplatok otca na výživnom, ktorý súd povolil otcovi splácať za podmienok uvedených vo výroku rozsudku. Súd prvej inštancie správne nedoplatok povolil splácať otcovi v splátkach po 100 Eur mesačne spolu s bežným výživným, a to pod stratou výhody splátok. Súd prvej inštancie v tomto prípade správne nerešpektoval súdnou praxou prijaté pravidlo, že dlh na výživnom by mal byť uhradený najneskôr do 3 rokov, nakoľko splátka dlhu na výživnom by musela byť vo výške 130 Eur mesačne a to by popri bežnom výživnom vo výške 200 Eur dosiahlo sumu na hranici prijateľnosti vo vzťahu k aktuálne reálne očakávateľným príjmom otca. Preto súd prvej inštancie správne uprednostnil dlhšiu dobu splácania dlhu pred určením nižšieho bežného výživného. Vo vzťahu k návrhu matky na uloženie povinnosti prispievať maloletej popri požadovanom výživnom vo výške 500 Eur mesačne aj na tvorbu úspor vo výške 250 Eur mesačne, súd prvej inštancie správne konštatoval, že príjmy otca nie sú tak vysoké, aby odôvodňovali a umožňovali uloženie takýchto povinností otcovi maloletej. Rovnako správne neakceptoval ani návrhy otca na určenie výživného na maloletú O. O. v sume 100 Eur mesačne a povolenie splácania dlhu otca na zročnom výživnom po 20 Eur mesačne. Takýto návrh je s prihliadnutím k zisteným príjmom otca a zdravotným problémom maloletej aj podľa odvolacieho súdu úplne neakceptovateľný, pričom otec si musel byť po celú dobu konania vedomý skutočnosti, že výživné vo výške 80 Eur mesačne, nemôže naplniť právo maloletej podieľať sa na životnej úrovni otca.

21. Čo sa týka úpravy styku otca s maloletou O. súd prvej inštancie správne vzal do úvahy dlhodobý výrazne konfliktný vzťah rodičov maloletej a ich obojstrannú neschopnosť konštruktívne spolu komunikovať a rozumne sa dohodnúť. V snahe predísť traumatizácii maloletej, správne upravil styk otca s maloletou na 3 hodiny každú párnú sobotu od 09.00 do 12.00 hodiny v Centre pre deti a rodiny v Novom Meste nad Váhom, pričom rodičom zároveň uložil výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d/ zákona o rodine, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa 30 minútovému odbornému poradenstvu ambulantnou formou so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov ohrozujúcich psychický, fyzický a sociálny vývin dieťaťa, ktoré bude bezprostredne predchádzať styku otca s maloletou O. O.. Týmto spôsobom bude aj podľa názoru odvolacieho súdu možné aj s odbornou psychologickou pomocou pracovníkov Centra pre deti a rodiny najvhodnejším a pre maloletú najohľadupľnejším spôsobom nadviazať kontakt otca s maloletou O. O. a umožniť si vybudovať vzájomný vzťah, čo je pre maloletú O. Noemi a jej zdravý vývoj veľmi dôležité. Odvolací súd apeluje na rodičov maloletej, tak ako správne už apeloval i súd prvej inštancie (v tomto smere najmä na matku), aby sa vzájomne rešpektovali a pred dieťaťom nehanili. Za tým účelom je nevyhnutná komunikácia rodičov a vzájomné informovanie sa rodičov o dieťati. Škody na psychike dieťaťa spôsobené tým, že si vytvorí negatívny postoj k jednému z rodičov sú totiž nenapraviteľné. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že zatiaľ čo ich vzťah sa skončil, ich rodičovstvo tu bude po celý zvyšok ich života, a to aj vtedy, keď ich dieťa bude už dospelé.

22. Rovnako správne súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania štátu vzniknutých nariadením znaleckého dokazovania, tak, že oboch rodičov maloletej zaviazal k ich náhrade v rovnakom rozsahu. Znalcovi bola priznaná uznesením č.k. 5P/11/2014-738 znalecká odmena vo výške 804,79 Eur. Otec maloletej bol v rozsudku správne zaviazaný na úhradu trov štátu v rozsahu 204,40 Eur, pretože v priebehu konania už uhradil 200 Eur formou preddavku na trovy dôkazu. Matku maloletej súd prvej inštancie správne zaviazal na zaplatenie zostatku vo výške 402,39 Eur, z dôvodu, že u nej odpadli dôvody na oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže pred súdom prvej inštancie priznala príjem vo výške 550 až 600 Eur mesačne. Súd prvej inštancie vo vzťahu k matke správne nemohol prehliadnuť ani to, že matka so znalcom riadne nespolupracovala (ignorovala výzvy znalca, odmietla sa k nemu dostaviť a pod.), čo v konečnom dôsledku viedlo aj k nárastu nákladov na samotné znalecké dokazovanie. Nebolo by preto ani podľa odvolacieho súdu spravodlivé, pokiaľ by súd preniesol ťarchu trov štátu len na otca maloletej.

23. V danom prípade teda súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, preto odvolací súd námietky otca a matky mal. uvádzané v odvolaní nepovažoval za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona CMP a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.